

POLARIS

Fotka: účastníci VT Brno

S podnadpisem: Opožděné zimní zážitky

Události: Předplesání a O-Gala, Předvánoční soustředění na Skleném, Mapový výjezd do Dubňan, Běh kolem Brna, Krátký den, Bruslařský orientační běh, Hromniční trápení, VT jarní prázdniny v Portugalsku, Historie žabiňáckých táborů, VT jarní prázdniny v Jizerkách, BZL v Adamově, VT Cres, VT Brno, Jarní pohár, VT Velikonoce, BBP v Blansku, Grand Prix Silesia, CEYOC, JML ve Šlapanicích, MČR v nočáku

Obsah

Úvod.....	2
Předplesání a O-Gala.....	3
Předvánoční soustředění na Skleném.....	4
Mapový výjezd do Dubňan.....	4
Běh kolem Brna.....	5
Krátký den.....	5
Bruslařský orientační běh.....	8
Hromniční trápení.....	9
VT jarní prázdniny v Portugalsku.....	9
Historie žabiňáckých táborů.....	10
VT jarní prázdniny v Jizerkách.....	11
BZL v Adamově.....	11
VT Cres.....	12
VT Brno.....	13
Jarní pohár.....	14
VT Velikonoce.....	14
BBP v Blansku.....	14
Grand Prix Silesia.....	15
CEYOC.....	16
JML ve Šlapanicích.....	17
MČR v nočáku.....	17

Úvod

Po osmi měsících vychází další číslo Polarisu. Přestože školákům již začala druhá půlka letních prázdnin, toto číslo se věnuje převážně zimní přípravě a prvním jarním závodům.

V úvodu bych chtěla poděkovat členům oddílu, kteří chodí s různými originálními nápady na články, které obohatí Polaris o nové zážitky a poznatky. Na následujících stránkách si můžete přečíst například o neobvyklém bruslařském orientačním běhu nebo prostudovat historii žabiňáckých táborů. Pokud se zúčastníte klidně i neorientácké akce, napište na polaris@zabiny.club, seznámte ostatní s novou akcí, třeba nalákáte další členy oddílu a příště si tuto akci budete moci užít s nimi.

Ve zpětné vazbě mi mnoho z vás psalo, že Polaris čtete rádi. Proto bych vás chtěla poprosit o psaní článků, protože bez toho to nepůjde. Když každý z vás napíše jeden článek do Polarisu za rok, je možné vydat čtyři čísla do roka. Myslím si, že každý zvládne napsat pár řádků svých zážitků, a když se to dá dohromady, vznikne pěkné číslo. Stejně tak ze zpětné vazby jednoznačně vyplývalo, že je lepší číst články plné zážitků a osobních úspěchů, proto bych na vás chtěla apelovat, abyste na to při psaní článků mysleli.

Pěkné prázdniny

Julie Finstrlová

Předplesání a O-Gala

Žabiny letos dostaly za úkol uspořádat jednu z nejoblíbenějších orientáckých akcí roku – O-víkend. Ten se skládal z různých seminářů, 1. BZL (předplesání), vyhlášení O-sportovců roku a hlavně O-gala.

Uspořádat BZL včetně revize mapy dostali za úkol mladí a nadějní dorostenci - Bulík, Kuči, Eliška, Tomáš (a Eda). Běželo se přímo v Žabovřeském sídlišti a okolí KD Rubín. Správnou zimní atmosféru navodily jedny z prvních sněhových vloček letošní brněnské zimy. Drobné technické problémy s tiskem správných map chvíli před startem závodu se nakonec podařilo vyřešit, takže z pohledu závodníka to byl velmi hezký závod. Místy techničtější pasáže s (nejen) umělými ploty a zídkami, střídané několika delšími postupy s volbou.

Po skončení závodu už se všichni spěchali připravit, někteří na vyhlášení ankety O-sportovce roku, který probíhal na VUT v Kr. Poli, jiní chystat ples do Rubínu. Nejlepším orientákem se stal Tomáš Křivda, v kategorii dorostenců vyhrál Kuči – gratulace!

Co se týče mého příspěví k organizaci plesu, zastával jsem veledůležitou funkci - stát u vstupu a razítkovat ty, kterým ještě nebylo 18 červeným razítkem, aby v baru věděli, komu smí prodat alkohol. Zbytek dostal od Standy zelené razítko. V reálu to u vchodu probíhalo asi takto:

Alča: Jméno?

Příchozí: Petr Černý.

Gába: Lidi od Č jsou u Drbčy. (příchozí přejde k Drbčovi)

Drbča: Jméno?

Příchozí: Petr Černý.

Standa: Ročník?

Příchozí: Prosím?

Standa: Ročník narození!

Příchozí: 2007.

Já: Ruku prosím. (Vážně jsem každého požádal o ruku?)

Příchozí: Cože?

Já: Dostaneš červené razítko, aby se vědělo, že nejseš plnoletý.

Příchozí: Aha.

Asi tak.

Klárka B. zahájila ples a postupně došli i účastníci vyhlášení. Samozřejmě nesměl chybět fotokoutek a tombola. Tančilo se, pilo se (ted' mě napadá jestli tento článek nemám psát jen proto, že jsem byl jeden z mála střízlivých) a později také skákalo. Kolem půlnoci vystřídala kapelu cca gang afterparty (s jedním živým vstupem Filipa Adámka). Nechybělo ani Du hast.

Chtěl bych poděkovat všem co pomohli s pořádáním, na viděnou na Krátkém dni!

Pár dalších zajímavostí:

Nechť jsou dány množiny R všech organizátorů a U všech účastníků. Pak platí:

BZL:

- $\exists! x \in R$: čas věnovaný pořádání < 30 min.
- \forall mapy: les = chodník \Rightarrow error
- $\exists! x \in R$: Stavba trati \wedge analýza voleb předem \Rightarrow čas trati < 17 min ($x \sim TU$)

O-Gala:

- $\exists x \in U$, věk $x < 18$: červené razítko \neq alkohol = 0

- $\exists x \in U: \text{alkohol} \wedge \text{Du hast} \Rightarrow \text{košile} \notin x$

Vojtěch Koča

Předvánoční soustředění na Skleném

Na soustředění jsme vyrazili v ten správný čas a na správné místo. Jak říkal sám Jenda, tolik sněhu tam už dlouho nezažil. A pro mě to zrovna bylo první zimní soustředění a první pořádné běžkování vůbec.

Každý den jsme měli dvoufázové tréninky. Dopolední trénink byl individuální, takže jsme se rozdělili na skupinky běžců a lyžařů a vyrazili každý po své naplánované trase. Já jsem vždy patřila do té pomalejší skupinky, která praktikovala vycházkové tempo klasiky. Při tom jsme si zasněženou vychutnávali vysočinskou krajinku a nechávali se předjíždět rychlími bruslaři, kteří si zase užívali krásně upravené tratě.

Odpolední trénink byl již společný. Nejdřív nás Jenda učil techniku klasiky, kterou jsme další den uplatnili na štafetkách. Ty za mě byly nejnáročnější, každý ve dvojici totiž musel rychle ujet či uběhnout celkem 3 kola a u toho to nepokazit tomu druhému. Naštěstí byla zrovna mlha, takže se viditelný úsek = úsek pěkné techniky zúžil jen na pár desítek metrů.

Po náročných trénincích nás čekalo hezké a teplé ubytování s volnou kuchyní, kde jsme si nejdříve museli navařit. Aspoň jsme si pak našeho jídla více vážili.

Ty tři dny nám utekly jako voda a už nám zbývala jen závěrečná cesta na vlak, ze které jsme se pak my "slabší holčičky" ulily a jely auty.

Mně se toto soustředění obzvláště líbilo nejen kvůli perfektním sněhovým podmínkám a přátelské atmosféře. Díky těmto pár dnům jsem si totiž zamilovala další skvělý sport.

Teď nám nezbývá, než doufat, že se stejně vydaří i další jarní soustředění a že se tam zase všichni setkáme.

Děkuji všem!

Dagmar Peštová

Mapový výjezd do Dubňan

V sobotu ráno se u Tesca rozdělujeme do aut a vyrážíme směr ještě jižnější Morava.

Cesta se nabízí buď delší po dálnici, nebo kratší, ale přes zasněžený Ždánický les. Volíme horskou variantu a řidič Míra nám cestu zpestřuje vyprávěním, jak v práci před týdnem vyfasoval "nachystané" auto, vyrazil s ním do sněhu, aby zjistil, že mu na něm nechali letní guma. Tento problém už byl naštěstí vyřešen a v kopci klouzal pouze jeden kamión, takže jsme šťastně dorazili do Dubňan a mohli se vydat do zasněženého lesa na azimutový trénink.

Les byl čistý, do nových legín se mi zasekla jen jedna ostružina a po 10 dnech už ani nemám na noze škrábance, pro zmatení nepřítele se v

Mapový výjezd do Dubňan

terénu objevila navíc jedna oplocenka a jedna cesta. Že má hobby trať 5,6 km jsem zjistila naštěstí až někde v půlce, kdy už nemělo cenu se vyděsit, že tolik neuběhnu.

V cíli pak čekaly kromě tradičních buchet a čaje i romanticky zasněžené věci. A protože jsme v mokřím sněžení neromanticky promokali, zahájili jsme poměrně brzy ústup k autům a do Brna.

Martina Coufalová

Běh kolem Brna

Jako každý rok se den před Vánoci konal Běh kolem Brna, kam mohl přijít kdokoliv kdo se chtěl proběhnout. Letos podle fotky přišlo přes 30 běžců, a to i přes nepřízeň počasí.

První část do Březiny byla plná dobré nálady. Všichni se rozdělili do malých skupinek a povídali si. Po občerstvení u Coufalů se nálada ještě zlepšila, ale energie postupně ubývalo.

Celou dobu vytrvale sněžilo, takže seběh z Alexandrovky rozhledny (kde výhled kvůli mlze bohužel nebyl) do Adamova byl poměrně náročný. Dole na parkovišti končila společná část a každý už se mohl rozhodnout kam a jestli chce ještě pokračovat.

Moje skupinka už má jen 4 členy a čeká nás nejhůřší část naší trasy. Adamov má totiž jednu velkou nevýhodu a to, že se z něj nedá dostat jinak než vyběhnout kopec. Naštěstí jsme si vybrali cestu do Vranova, která stoupá pomalu a postupně. Tím jsme si běh hodně zpříjemnili na rozdíl od Vojty Marka s Tomášem Prášilem, kteří si zvolili kopec Adamov – Útěchov, který je známý svou náročností.

Po asi 26 kilometrech od startu jsme teda já, Tomáš Urbánek, Vojta Koča a Petr Macháček stanuli na vrcholu, kde je zima i v létě – u Kočů doma. Moc ještě zpětně děkujeme za čaj, který nás trochu rozehrál, než jsme se už bez Vojty vydali na poslední část našeho dobrodružství.

Únava už byla znát, ani Tomáš už si nestěžoval že běžíme pomalu. Sníh byl všude, radši jsme se ani nezkoušeli cestu na rozhlednu Babí lom. Máme totiž rádi svoje kotníky v celku. Naštěstí konec už byl blízko. Stačilo seběhnout/sklouznout se dolů, uběhnout/odbelhat ještě pár metrů a Kuřim už je na dohled.

Přes 35 kilometrů a 1000 výškových metrů jsme měli v nohách, když jsme se ohřívali v Kauflandu. Nakonec jsme všichni přežili ve zdraví a krásně se naladili na Vánoce a mně nezbyvá než poděkovat všem, kteří nám tuto vytrvalost zpříjemnili ať už odvozem věcí, nebo jídlem a teplým pitím.

Michal Dvořáček

Krátký den

Druhý lednový víkend se v Dubňanech konal již třetí ročník štafetového závodu Krátký den pořádaný naším klubem. Tento závod se inspiroval skandinávskými závody Jukola a Tiomila a závodníci se tak do lesa vydali nejen za světla, ale i po setmění. Sám jsem se

Krátký den

těšil na noční úsek "hobby" štafety - i když jsem se nevyhnul i lehké nervozitě, protože noční OB jsem zatím běžel jen jedenkrát minulý rok na táboře.

Než se ale první závodníci vydali do lesa, tak bylo potřeba připravit zázemí závodu ve sportovní hale Želva a jejím okolí. Pro pořadatele Krátký den začal srazem v 8 hodin ráno v Dubňanech. Já se ale bohužel trochu opozdil, tak když jsem dorazil, všech cca 60 žabiňáků už pracovalo na přípravě venkovní arény a tělocvičny.

Vše probíhalo docela hladce, ostatně mnoho z nás s pořádáním tohoto závodu pomáhalo i minulé ročníky které byly na stejném místě a už to tam docela známe. Venku se mlíkují koridory a předávka, chystá se ohniště které přijde vhod především po setmění když teploty klesnou někde k nule, chystá se i nějaké ozvučení.

Já se přidal opět do IT sekce kde spolu se Svatošem vypomáháme především s přípravou sítě, počítačů, televizí a projektorů. Není to nic složitého, jen je toho celkem hodně a největší komplikací tak byla moje hlava která ještě napůl spala. Navíc Krátký den pro IT patří k náročnějším závodům, především díky živému náhledu na průběh závodu pomocí online GPS které jsou v hale promítány pomocí dvou dataprojektorů a závodníci kteří čekají na start nebo se již vrátili z lesa tak mohou sledovat jak se daří závodníkům v lese.

Dopoledne nám tak rychle uteklo a hala se začala plnit závodníky kteří přijeli z celé ČR. Do Dubňan dorazilo 36 dospělých štafet které čeká celkem 58 km v sedmi úsecích a 13 žákovských pětičlenných štafet s cílem vzdáleným 18,7km. Žákovské štafety startovaly půl hodiny po poledni a dospělé štafety o půl hodiny později. Na všechny čekal závod v jiné části lesa než kde se běžely první dva ročníky.

Odpoledne mi pak vyplnila průběžná kontrola zda projektory s GPS a TV s výsledky v hale fungují jak mají, sledování a fandění našim štafetám a především naší hobby štafetě. Se Šárkou tak držíme pěsti Madle, pak fandíme Šárce a nakonec s Pavlem a Mírou sledujeme na GPS jak se daří Michalovi a odhadujeme jestli se mu povede doběhnout před hromadným startem nebo Pavel bude startovat s námi z hromadřáku.

Velmi napínavý souboj se také odehrál mezi dospělou štafetou Tesla Brno a naší "A" štafetou. Skvěle se závod povedl Kristýně Finstrlové která na třetím úseku snížila ztrátu na zatím suverénně vedoucí štafetu TBM o sedm minut. Nadšení pak zavládlo když Jáchym Coufal na pátém úseku stáhl zbytek ztráty a Ota Hirš tak vybíhal do šestého úseku jako první s náskokem lehce přes minutu. Poslední předávka pak byla velmi těsná - Barbora Zháňalová vybíhala pouhých 10 sekund před Terezou Korpasovou z Tesly. Celý sedmý úsek byl pak vyrovnaný a rozhodlo se až v závěru kde za vydatného povzbuzování byla trochu rychlejší Tereza z TBM. ZBM štafeta tak skončila druhá se ztrátou pouhých 26 sekund což je podle mne při celkové délce závodu 58 km neuvěřitelně těsné.

Velmi napínavý souboj se také odehrál mezi dospělou štafetou Tesla Brno a naší "A" štafetou. Skvěle se závod povedl Kristýně Finstrlové která na třetím úseku snížila ztrátu na zatím suverénně vedoucí štafetu TBM o sedm minut. Nadšení pak zavládlo když Jáchym Coufal na pátém úseku stáhl zbytek ztráty a Ota Hirš tak vybíhal do šestého úseku jako první s náskokem lehce přes minutu. Poslední předávka pak byla velmi těsná - Barbora Zháňalová vybíhala pouhých 10 sekund před Terezou Korpasovou z Tesly. Celý sedmý úsek byl pak vyrovnaný a rozhodlo se až v závěru kde za vydatného povzbuzování byla trochu rychlejší Tereza z TBM. ZBM štafeta tak skončila druhá se ztrátou pouhých 26 sekund což je podle mne při celkové délce závodu 58 km neuvěřitelně těsné.

Krátce po doběhu nejlepších štafet pak přišel čas abych se začal připravovat na svůj start do nočního lesa. Teple se obléct, vyzvednout GPS, vyzkoušet si vypůjčeného Lucifera a jít se řadit na hromadný start neodstartovaných úseků který byl naplánovaný na 19. hodinu. Na hromadřáku se schází asi 20 závodníků. Pavel nakonec odstartoval před pár minutami,

Krátký den

takže za naši štafetu vybíhám jen s Mírou. Míra ale také brzy mizí někde ve tmě a já se snažím přivyknout na pohled do oslňující mapy osvětlené Luciferem.

První kontrola je celkem daleko, ale dá se běžet po cestě a dohledat kontrolu s pomocí oplocenky u cesty, tak to jde hladce. Povzbuzen tímto úspěchem se ale záhy v lese kompletně ztrácím poté co se nějak divně stočím z mého směru. Jak se zorientovat v nočním lese když vidím jen pár desítek metrů osvětlených před sebou? Vrátit se zpět ke kontrole? Ve dne možná ale teď v noci les vypadá z opačného směru úplně jinak a po pár metrech uznám že takto se vrátit nedokážu. Vidím oplocenku, tak se podívám do mapy – a těch oplocenek tam okolo je asi šest. Podle velikosti a tvaru odhadnu která z nich by mohla být ta u které jsem byl já, ale byla nějak divně otočená. Nic lepšího ale nemám, tak беру azimuth k cestě vedoucí okolo druhé kontroly a po chvíli nacházím cestu a posléze i druhou kontrolu.

Lehce vystrašen touto zkušeností pokračuji opatrněji a dávám si více pozor na směr a na orientační body. To se mi naštěstí pak už celkem daří a každá kontrola jejíž reflex zasvítí v místech kde ji čekám mi tak udělá radost. Po zbytek závodu si tak užívám minimální převýšení, dobře průběžný les a nakonec i pěkné počasí kdy nebyla ani moc zima. Při doběhu do arény si pak ještě nechám změřit rychlost silničním radarem když se od sběrky běží chvíli podél silnice (rychlost v obci jsem nepřekročil) a pak už jen oběhnout centrum závodu než proběhnu cílem.

Po doběhu a převlečení ale Krátký den ještě nekončí. Čekáme na poslední závodníky v lese a balíme věci v hale,

venkovní aréně a samozřejmě i kontroly v lese. Když jsou všechny věci naložené do aut, tak pohled na hodinky prozradil že Krátký den letos trval od cca 8 hodin ráno do cca 22:30 večer (nepočítaje cestu z Brna a do Brna). Někteří v Dubňanech ještě zůstávají do neděle, kdy bude mapový trénink, já se ale vydávám na cestu domů. Celou cestu zpátky do Brna jsem si pak říkal že to byl dobře strávený den a závod který jsem si moc užil.

Chtěl bych tedy závěrem poděkovat všem kteří pomohli s pořádáním tohoto snad již tradičního závodu a všem ostatním vzkázat ať si příští ročník určitě nenechají ujít.

Výsledky:

Žáci:

1. 119:40: OB Kotlářka
2. 129:00: SK Brno Žabovřesky (Marková Eva, Koča František, Dohnalová Eliška, Coufalová Thea, Toman Matěj)
3. 129:56: SK Radioklub Blansko

Dospělí:

1. 322:43: KOS TJ Tesla Brno
2. 323:09: SK Brno Žabovřesky (Bulička Martin, Barnatová Klára, Finstrlová Kristýna, Jonáš Adam, Coufal Jáchym, Hirš Otakar, Zháňalová Barbora)
3. 341:33: KOS TJ Tesla Brno

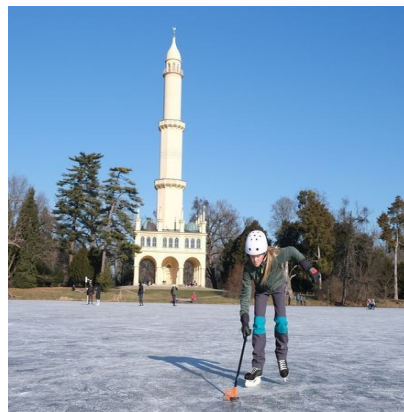
David Polách

Bruslařský orientační běh

Původně jsem plánovala napsat reportáž z tohoto netradičního orientáku a pak požádat pár účastníků o krátké zhodnocení toho, jak se jim to líbilo. Z odpovědí, které se mi sešly je ale vidět, jak moc to všechny bavilo a z pár vět se staly samostatné články, tak je předkládám v nezměněné podobě a přidávám pouze pár technických dat:

Závod se konal v neděli 21.ledna 2024 na Zámeckém rybníku v Lednici a pořádal ho Klub orientačních sportů TESLA Brno. Za nápad a skvělý zážitek jim ještě jednou tímto děkujeme!

Vendelín Smítal - BOB - aneb bruslařský orientační běh. Bylo to opravdu zábavné oceňuji nápad. Závod byl stylem corelauf, takže jsme měli na mapě 20 kontrol a děti si z toho vybraly 10 a ty obbruslili. Byl to opravdu jedinečný zážitek. Po závodě se hrál hokej. Rybník byl krásně zamrzlý, na některých místech byly vidět ryby. Opravdu skvělý den, jako dělaný pro BOBování.

Lucka Cicvářková - V Lednicko -valtickém areálu se jednou za několik let koná svátek milovníků přírodního bruslení. Labyrint zdejších vodních ploch zamrzne do hladkého skla a po ledu se dá dostat na místa, kam se člověk běžně nepodívá. Mezi ostrůvky, do zákoutí meandrů, pod můstky... Labyrint, meandry, můstky – zní to lákavě uchu orientákovu, že? Nešlo by to nějak využít? Šlo!

Kolegové z Tesly nelenili, v týdnu prostor zmapovali a v neděli uspořádali historicky nejspíše první Mistrovství v BOBu - bruslařském orientačním běhu. Na Zámeckém rybníce připravili bruslařsko-orientáckou lahůdku v podobě scorelaufu a jako bonus přidali i trať s pevným pořadím kontrol. Kontroly zavedly bruslaře do všech zákoutíček, připravily pěkné volbičky včetně dilematu „projet vodou nebo objet?“, to vše za parádního slunného mrazivého dne. Air čipy byly tentokrát velkou výhodou, stejně jako schopnost soustředit se na kontroly a kochání se krásami parku si nechat na potom :). Maximalisté, kteří využili plnou nabídku tratí, nabruslili kolem 15 km a završili je poctivým rybničním hokejem. Akčním tesláčkům díky a bruslení zdar!

Míra Beránek - Bylo pro nás velmi nezvyklé absolvovat scorelauf či pevný závod na zamrzlém jezeře. Řada z nás stála na bruslích po dlouhé době a tudíž prvních několik kontrol byla výzva. Ne vždy se povedlo dokonale dobrzdit u kontroly umístěné na ledě a neodkopnout jí. Absolvování obou tratí znamenalo najezdit i víc jak 15 km. Bylo to nad očekávání zábavné a nikomu se pak nechtělo jet domů a zase chodit po svých.

Pařízkovi - Rybník v Lednici zamrzá jednou za deset let, tak jsme se na led chystali ještě předtím, než přišla zpráva o bruslařském orientáku. Závod byl moc příjemným zpestřením nádherného zimního slunečného dne. Všichni jsme si ho moc užili.

Nejprve jsme si museli pohlídat kontroly v závodě s volným pořadím kontrol, potom jsme se ještě snažili jako bonus objet všechny kontroly s pevně daným pořadím. Po závodě nás čekal ještě hokej, takže jsme odpoledne odcházeli moc spokojení. Pořadatelé slibovali další ročník, tak se budeme muset asi začít otužovat na plaveckou verzi. :-)

Jana Smítalová, Vendelín Smítal, Lucie Cicvářková, Miroslav Beránek, Pařízkovi

Hromniční trápení

Když jsme přijeli na závody převlékli jsme se a počkali jsme na svůj start. Když jsem vystartovala musela jsem přeběhnout cestu ale potom už to bylo relativně bez velkých cest. Na devátou kontrolu jsem se ztratila asi jsem si otočila mapu. Na závodech jsem byla unavená a doběh byl bohužel do kopce, proto jsem po závodech ocenila dobrou buchtu.

Klára Chaloupková

VT jarní prázdniny v Portugalsku

Odjezd do Portugalska byl ve čtvrtek 1.2.. Ten den byl sraz na brněnském hlavním nádraží v 6:40, a v 7:15 jsme už jeli Flixbusem směr Vídeňské mezinárodní letiště. Přestože si někteří členové spletli den odjezdu, stihli dorazit po vlastní ose na letiště těsně před odletem a nakonec jsme všichni úspěšně odletěli směr Lisabon.

Na místě jsme byli příjemně překvapeni teplem, zatímco v Brně bylo ten den šest stupňů, v Lisabonu bylo okolo dvaceti. Následovalo půjčení tří aut a jedné dodávky a odjezd na naše ubytování v městečku Praia de Mira. Ten den nás čekal už jen nákup v místním supermarketu a všichni jsme si šli lehnout.

Další den začaly tréninky. Přijeli jsme si užívat běh, nicméně náčelník Luf nám povolil pouze dva tréninky denně, víceméně na pohodu. Snídaně, obědy a večere vznikaly pod taktovkou dvojce Věrka a Květa.

Terén v Portugalsku mě celkem překvapil, jednalo se o převážně malé kopečky či kupky a borovicový les byl celkem řídký, plný velkých písečných cest. Počasí připomínalo léto. Užili jsme si vrstevnicovky, azimuty, línie, semtamy, městský sprint na hradě i hada.

Někteří mezi tréninky počítali housenky, jiní nacházeli lebky koz.

Třetí den jsme vyrazili na písečné duny a k moři, nejstatečnější z nás si i zaplavali. Po týdnu začalo pršet a pršelo nepřetržitě několik dní.

V pátek ráno jsme se přesunuli do hor ke španělským hranicím. V dešti a větru jsme si zaběhli závod městského sprintu v pevnosti Almeida. Večer jsme se ubytovali ve skautské ubytovně u olivových hájů ve vesničce Gaia a celý večer u krbu sušili oblečení a boty. Další den jsme si zaběhli middle plný skal, kamenů a kamenných „překonatelných“ zídek s ostnatými dráty.

A pak už to šlo rychle. Chvilka spánku, vstávání po půlnoci, noční cesta prázdnými dálnicemi do Lisabonu, odlet do Vídně a autobusem na brněnské hlavní nádraží, kde to celé začalo.

Filip Janda

Historie žabiňáckých táborů

První orientácký tábor uspořádal v roce 1979 Jan Dittrich. Byl v té době poměrně čerstvým předsedou ZBM. Tábor pořádal se svou dlouholetou spolupracovnicí a později i manželkou Ninou. Tábor v roce 1979 byl dokonce i prvním orientačním táborem v ČR.

Tábory tehdy bývaly třítydenní, zpočátku se kombinovala příprava v OB s kanoistikou a účastí na pětidenních závodech. Spalo se ve stanech, vařilo se na místě a cestovalo se vlakem. Postupem času se našlo zázemí např. v chatkách v Dobré Vodě. Ale vícedenní závody se stávaly součástí tábora spoustu let. Pokud se tábor konal na Kozí Horce u Brněnské přehrady, součástí tréninků bylo pádlování na lodičce pod hrad Veverí a samozřejmě i zpět na Kozí Horku, kde byly uloženy lodě.

V roce 2001 se organizace tábora ujala Eva Kroutilová. Tábor byl kratší, většinou týdně. Část dne se trénoval orientační běh s mapou a druhá část dne byla vyhrazená hře, popř. výletu. Velkým táborovým zážitkem bývala noční šifrovačka. Na několika táborech měly děti kola, která se využila na dopravu na místo tábora, na výlety a na cestu na start tréninků. V roce 2004 jsme uspořádali tábor čistě cyklistický. Zázemí bylo v Čížově u rakouských hranic. Na kolech jsme se také vypravili do Rakouska s přespáním v Hornu a dosáhli jsme Dunaje.

Postupem času se vedení tábora ujal Libor Zřídka veselý. Děti na táborech přibývalo až do počtu kolem 100. V současné době má tábor pevnější časový rozvrh, je určená doba na trénink, doba na hru. Zavedla se celotáborová hra v týmech, které spolu soutěží.

Od roku 1979 se tábor koná každý rok. Vždy je jeho náplní sport a zase sport. Tábor vede ke zdokonalení OB dovedností. Důležitým smyslem tábora je stmelení dětí, lepší vzájemné poznání se s vedoucími a smysluplné i zábavné využití prázdnin.

Rok	Místo konání	Mapy.cz	Táborová hra
1979	Lipno, Lužany, Jinolice		
1980	Lipno, Turnov, Maďarsko		
1981	Lipno, Jičín, Maďarsko		
1982	Lipno, Jičín		
1983	Jičín, Lipno, Maďarsko		
1984	Karolín, Jičín, Maďarsko		
1985	Bojanovice, Jičín		
1986	Pitín, Vansdorf, Jičín		
1987	Kratizna, Kytlice		
1988	Dobrá Voda, Jičín		
1989	Dobrá Voda, Nový Bor		
1990	Růžená, Jičín		
1991	Růžená, Doksy, Mariánské Lázně		
1992	Růžená	odkaz	
1993	Růžená, Doksy	odkaz	
1994	Růžená, Trutnov, Plumlov	odkaz	
1995	Růžená	odkaz	
1996	Růžená, Sobotka	odkaz	
1997	Ptení, Kozí horka, Sklené	odkaz	
1998	Kozí horka, Sklené	odkaz	
1999	Dobrá Voda u Mrákotína	odkaz	
2000	Dobrá Voda u Mrákotína	odkaz	

Historie žabiňáckých táborů

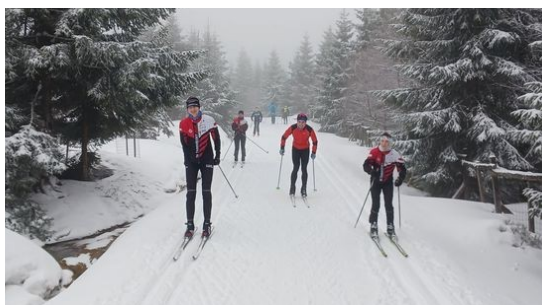
2001	Chata MZET, Tři Studně 24	odkaz	
2002	Tři Studně / 2.týden Budislav	odkaz	
2003	Hodonín u Kunštátu, bývalý dětský tábor	odkaz	
2004	Čížov, hospoda U Švestků, stany	odkaz	Cyklistika i do Rakouska
2005	Rokytno, penzion Sport Rokytno	odkaz	
2006	České Křižánky 66	odkaz	Africká dobrodružství lovce Kimuriho
2007	Blatiny 8	odkaz	Harry Potter
2008	Blatiny 8	odkaz	Letní Shakespearovské slavnosti
2009	Doksy, Lesní hotel	odkaz	Úžasňákovi
2010	Cyclocamp pod Landštejnem	odkaz	Pravěk
2011	Blatiny 8	odkaz	Filmová škola
2012	Toulovcovy Maštale	odkaz	
2013	Sklené 40	odkaz	Dobytí severního pólu
2014	Doksy, Lesní hotel	odkaz	Limonádový Joe
2015	Nesměř - Samota, rek. stř. Drak	odkaz	Mimozemšťané
2016	Suchý, Penzion Athéna	odkaz	Řecké pověsti
2017	Tesák - Čerňava	odkaz	Stopařův průvodce
2018	Jindřichov	odkaz	Lovci pokladů
2019	Mariánská	odkaz	Saturnin
2020	Kralovice	odkaz	Agent 007
2021	Mladějov, Kemp Zelené údolí	odkaz	Piráti z Karibiku
2022	Staré Splavy – Doksy, autokemp	odkaz	Vědecká konference
2023	Chata Slovanka, Horní Maxov 8	odkaz	Stopa Xapatanu

Jitka Kabáthová

VT jarní prázdniny v Jizerkách

4.-10. ledna jsme se zúčastnili běžkařského soustředění v Jizerkách. První den po příjezdu počasí nebylo úplně ideální na běžkování, protože vůbec nebyl sníh a hrozně přšelo. Tím pádem jsme změnilí plány a první trénink byl v lese s mapou.

Taky jsme třikrát vyrazili na nedalekou krytou dráhu, kde nás špatné počasí dostihnout nemohlo. Počasí se ale postupně zlepšovalo a později jsme mohli dokonce vyrazit na celý den na běžky, protože napadla i trocha sněhu. Někteří také vyzkoušeli místní saunu a horký sud, což byla opravdu dobrá regenerace po náročných trénincích, ale mně osobně nejvíc energie dodaly sladké dezerty skoro každý večer :).

Veronika Rotková

BZL v Adamově

Něco po 1 hodině mě vyzvedli Beránkovi doma v Kuřimi na Tišnovské a jeli jsme do Adamova. Shromaždiště bylo u ZŠ Ronovská.

BZL v Adamově

Měli jsme pěkné počasí, svítilo sluníčko a bylo příjemně. Běžela jsem kategorii ZV, vyběhla jsem 14:46. Trvalo mi to 44 minut a bylo 19 kontrol, běželo se mi dobře. Na shromaždišti se prodávali různé dobroty a pití a měli jsme tam prostě veselo ...
Mám moc ráda orienták a běhání :)

Veronika Hoření

VT Cres

Dobaluji poslední drobnosti do tašky, s velkým úsilím kabelu úspěšně zavírám a teď už jen zkouknout první díl Survivoru a jede se do Chorvatska. Ve středu ráno valím na autobus, E50 klasicky zpoždění, ale přijíždí na zastávku a jede se na sraz. Poskládáme se do krabic a vyrážíme na dlouhou cestu směr ostrov Cres.

Naše krabice musí po cestě několikrát zastavovat na čůrpauzy, protože mám prostě malý močák. Což se nevyplácí, jen po cestě tam utrácím za záchod 2 eura :(. No ale cestu nám zpříjemní dlouhý playlist Taylor Swift písniček, kdy si s Klárkou uděláme vlastní koncert. Odpoledne konečně dorážíme do Chorvatska a můžeme se nalodit na trajekt. Konečně přijíždíme na Cres a vyrážíme směr první trénink - noční sprint.

Sprint je umístěn do městečka s malými uličkami, takže člověk musí poctivě mapovat, aby se v nich nezamotal, to se mi moc nepovedlo. Ale postup podél pobřeží s vánkem od moře ušel. Večer už jen dorazíme na ubytko, kde nám dají moc dobrou večeři a jde se spát. Ráno si naccpeme břicha na snídani a vyrážíme na seznamovák. Venku bylo moc pěkně, takže se dalo po dlouhé zimě běžet jen v krátkém rukávu, na to jsem se těšila nejvíc. Na seznamovák je i vrstevnicovka, která se mi po mém 17ti letém působení v orientáku konečně poprvé podařila a jdu spokojená po prvním tréninku na oběd.

Odpo máme hromadák s našimi kamarády z Tesly. 3 2 1 start vyrážíme, já se v mapě najdu až na jedničky a vyrážím po svých, po 50 minutách v lese plného přelézání nespočetného množství kamení trénink vzdávám. A se slovy, že už nikdy nebudu dělat orienták dorážím do cíle. Ale trať byla moc pěkná i se mi mapově povedla. Dostanu za úkol posbírat jeden lampion a zákon schválnosti zafungoval, při tréninku jsem kontrolu našla jak profík bez problémů a při sběru se tam 15 minut motám a nemůžu ji najít. Večer opět co jiného než že se naccpeme na večeři a při rozboru se ještě ládujeme dezertem.

Další den je pro nás ve znamení sprintu, vyrážíme na druhou stranu ostrova, zaběhat si do města. No ale to by nebylo zbm soustředění, abychom nezapomněli mapy. Takže než je Tesla vyzvedne, tak si nakoupíme v Lidlu nějaké mňamky a můžeme razit na obědový sprint. Já jsem si nakoupila až moc dobrot, takže před startem mi bylo trochu blivno.

No ale vrhla jsem se na trať a moc pěkné kontroly na pobřeží, úplná kochačka. Pak jsem dlouhý postup švihla rovně přes kopec, potkala Máru Prášila a odvisela za ním poslední kontroly. Na oběd znovu dojíždám své nakoupené papání no a znovu se přejím, ale dobrý do odpoledních štafet času dost.

Před štafetami jsem se vydala koupit nějaké suvenýry. Na rohu tmavé uličky si s Klárkou Kočovou a Evičkou prohlížíme vystavené magnetky, ale obchod nikde, škoda. No ale co se nestalo, z uličky vyšel pán a anglicky povídá ať jdeme za ním, že tam má obchůdek. No

VT Cres

s holkama jsme se na sebe podívaly s nevěřícím pohledem, ale se slovy jsme tři a on jeden, kdyžtak ho přepereme, vyrážíme směr temná ulička. Takže podivná skupinka 3 nezletilé holky a Chorvat jsme se konečně propletly uličkami no a doopravdy dorážíme do obchodu. Musím říct, že to byl asi jeden z nejhezčích lokálních obchůdků kde jsem kdy byla, všude náhrdelníky, náramky a prstýnky. Každá jsme si nakoupila, dlouho poklábosily s pánem a razíme směr sprintovky.

Vytvoříme namíchané štafety s Teslou a vybíháme, holky rozbíhají a já jsem měla jasnou taktiku, nepřepálit to, ale jak se na prvních úsecích stává, tak se letí no a už s Katy Douškovou předáváme na prvních místech našim partákům a můžeme si odpočinout před druhým kolem. V druhém kole na jedničku hned běžím úplně mimo, neva srovnám se a pak to už letí. Večer už jen zkoukneme biatlon a jde se na kutě.

Na sobotu počasí moc do karet nehraje a i přes moje urputné modlení přes noc ráno hrozně prší. Odchod na trénink do deště

oddalujeme co nejvíc, ale co tě nezabije to tě posílí. Navleču si nepromokavou bundu a razím na trénink. Než se s Klárkou doloudáme na start jsme už úplně durch, tak hned vyrážíme. V lese se mi dost daří, vše hladce nacházím ani déšť mi neva.

Odpoledne nás čeká měřený middle v jiném terénu než jsme dosud byli, je tu tak 99% mapy zaplněno kameny a kamennými valy a zídkami. Na jedničku jsem šla dost nejistě, takže jsem si hned říkala jak mi trénink nepůjde, ale po chvíli se do toho dostávám a už mezi kameny a kozami lehounce poletuji jako víla. Po tréninku jedeme nakoupit další zásobu mňamek do obchodu, shltne večeri, rozebereme mapu, koukáme na biatlon a balíme si svoje saky paky.

Brzké vstávání a cpaní do sebe snídaně se nám povede a včas odjíždíme směr trajekt a domů. A teď přichází nejhorší část naší výpravy, tedy aspoň pro mě. Jsou celkem velké vlny a trajekt se neskutečně houpe no a mně to neudělalo vůbec dobře. No takže z trajektu odjíždím celá zelená a v úplně jiné dimenzi. Moc tomu nepomáhá malá cestička, po které se klikatíme. Za jemného deště přijíždíme na poslední trénink ve Slovinsku, na štafety. Kluci vyrazili na první úsek a já mezitím bojuji o svůj život, protože mi je pořád špatně, nakonec trénink vzdávám a nechávám se nadopovat haldou prášků a razíme směr MEKÁČ. Co nevyléčí prášky, kuřecí burger a hranolky ano a konečně mi přestává být špatně.

Po cestě se snažím naučit na test z fyziky, ale velice neúspěšně. Po dlouhé cestě dorážíme do Mikulova, popřeházíme se do aut a jedeme domů. Doma stihnu ještě sníst vše co mi pod ruku přijde a jdu si konečně pořádně odpočinout.

Eliška Tomanová

VT Brno

V pátek jsme byli v Lužánkách a běhali jsme štafety bez čipu. V sobotu jsem nebyla ,ale mrzí mě ,že jsem přišla o společný oběd. V neděli jsme byli v Bystrci u Říšovy studánky. Dopoledne jsme měli vrstevnicovku. Potom jsme přešli na Lipový vrch a tam jsme běhali COB na čipy. VT Brno jsem si moc užila.

Jolana Bašeová

Jarní pohár

Jarní pohár

Každoročního začátku sezony se nás letos nezúčastnilo mnoho. V sobotu se ve Vysoké nad Labem konala klasická trať a většina z nás si užila "rovinatého" hradeckého lesa. Volba kategorie na nejdelší dospěláckou nebyla úplně optimální. Možná by mě stačily i ty 35ky. Tak snad příští rok. Ani na tu 15ku mapu už nevidím úplně skvěle. Pobyt v lese byl dlouhý, ale celkem jsem si to užila. S pačáky jsem pak jela přespat domů.

Druhý den jsem pak vyrazila vlakem do Opatovic a odtud s Klusáčkovými a Jančou. Janča nám rozbíhala mladší veteránskou štafetu. Přiběhla na pěkném druhém místě. Vybíhala jsem do rovinatých hradeckých lesů. Měla jsem za zády Zuzku Jedličkovou a bylo jen otázka, kde mě stáhne. Rozhodně jsem si po včerejšku spravila chuť. Dost tomu pomohla i mapa v 10ce. Nakonec nám to vyšlo na druhé místo.

Příjemná veteránská štafetová premiéra. Během dne se vystřídalo snad všechno možné počasí. Takový apríl v polovině března. Počkaly jsme na vyhlášení a s Klusáčkovými jsem se přesunula do Pardubic a odtud do Brna.

Zuzana Hendrychová

VT Velikonoce

Krásy České Kanady se vydal o velikonočních svátcích objevovat nejen Žabiňák. Ať už byl z kategorie Dorost+, žák nebo hobby rozhodně ho čekalo nabitě soustředění. Zajímavým zpestřením pro všechny byl určitě lesní Slíček, krátká trať na kontroly na zvětšené lesní mapě, který měl dokonce 3 kola.

Taky nás čekal poslední noční trénink před MČR, takže uvidíme, kdo doladil formu a kdo v lese hledal čokoládová vejce. Poslední společný trénink byly už klasicky štafety, které byly vcelku napínavé, protože se promíchaly všechny kategorie dohromady a v lese ještě přibyly nějaké oplocenky.

Naštěstí se ale všichni naplnění zážitky z lesa vrátili a mohlo se jet zase domů do brněnského shonu.

novinka ze stránek od Kláry Barnatové

BBP v Blansku

Vzpomínám, když tehdá před lety
Žabiny pořádaly v Blansku klasiky
Zdál se to bejt docela dobrej nápad...

Tenkrát se psalo léta Páně dvoutisícího devátého a okolo Palavy jsme se Kazdícem za dozoru pedantského Kopora pozdě do noci tloukli kůly na milimetr přesně. Chystal se výběhový koridor pro startující MČR. Jenda tenkrát přišel o závod, když se flákal v břeclavské nemocnici, Miloš na svém vítězném doběhu za Pallyho komentování zahodil

BBP v Blansku

buzolu, nevím, zda se našla. Nějaký závodník dostal jen půlku mapy a druhou mu Rajmo nesl někam do lesa... jó to bylo mládí...

Stojím u Palavy a tohle vše mě napadá. Je o 15 let později a stojím u restaurace a nevěřicně se dívám na koridor vedoucí někam do kopce směr Žižlavice. Jo viděl jsem to v té mapě... proto jsem taky nakonec přijel. Si to vyzkoušet.

Jako předkrm dostáváme závod na 5 km, zde můžeme zafandit jen holkám, kluci z toho asi měli strach. Po zahřívacím kolečku začínají holky stoupat na horu. Jdeme trochu začátek očihnout, no potěš koště. A to už holky se valí z kopce. Tak fandíme, ale ty sa mají, míří přímo do cíle a ani nemají závěrečné kolečko, které bude čekat nás.

No a pak to čeká i nás na 10 km. Zahřívací kolečko, sakra, proč běžím před Svatošem a Standa je na dosah? To zavání prů... švihem. Začínáme stoupat, první kopeček, před diváky ještě vyběhnu, ve druhém přecházím do chůze a ve třetím taktéž, zde mě mívá opět Svatoš, tentokrát už nadobro. Nekonečné stoupání před námi a na vrcholku bzučí dron, úsměv voé, seběh a ještě ze sebe

něco vymáčknou, před diváky trochu přidám, díky moc, je to fakt fajn!, a pak opět nahoru. Nějak bez síly a morálky. V protisměru už běží borci, hm pěkné. Tak ještě nahoru, ztrácím poslední místo a seběh, ten by mě měl podržet... ale špatné boty, spíše malé, tak to není žádná sláva a po doběhu k Palavě ještě kolečko na výklus. No... naštěstí u mě byl jen jeden borec, takže jen -1. Jsem v cílu úplně bez šťávy.

Ještě zatleskat našim nejlepším dorostenkám a juniorce a hurá domů.

Jak to dopadlo? Jáchym a Ela (opět) první, Svatoš mezi veterány, Thea na 5km druhá a třetí Terka.

Vzpomínám, jak jsme se měli

Když jsme nic nevěděli

Byla to taková krásná doba

A byla celá...

sametová.

Jan Drábek

Grand Prix Silesia

Rozhodli jsme se, že se letos o Velikonocích zúčastníme vícedenních závodů Grand prix Silesia, pořádaných opavským klubem kousek od Jakartovic, které se konaly od pátku do neděle.

První den byl na programu lesní sprint, běželi jsme převážně jenom v bílém lese bez hustníků. Tento den se mi vůbec nedařilo. Už na první kontrole jsem nechal asi 2 minuty, ale i přesto jsem vyhrál. Další den se běžela klasika. Ta se mi ze všech závodů podařila překvapivě nejlíp, les se mi hodně líbil, protože rozhodně nebyl jako v Brně. Byla tam spousta terénních tvarů a bývalých břidlicových lomů. Bylo tam sice trní, ale to mi moc nevadilo, protože jsem přes to ani moc neběžel.

Šel jsem závod čistě, a protože tam nebyl žádný soupeř na podobné úrovni jako já, tak

Grand Prix Silesia

jsem vyhrál s náskokem 13 minut. Poslední den byla zkrácená klasika. Ta se mi taky líbila, protože už to bylo těžší a nebyla to nuda. Tenhle den jsem taky nečekaně vyhrál, ale už s menším náskokem (23s). Po rychlém vyhlášení jsme se vydali spokojeni domů.

Martin Híkl

CEYOC

Od pátku 5.4 do neděle 7.4 jsme s Teslou vyjeli do Maďarska poblíž města Csákvár na třídní závody CEYOC. Za Žabiny se do Maďarska vydalo 12 závodníků. V pátek nás některé čekaly štafety ale většinu čekal jenom hromadák. Za tuto neobvyklost můžou organizátoři CEYOCU, kteří nám, kvůli nedostatečné kapacitě, dovolili spolu s Teslou pouze 3 štafety.

Po třech hodinách cesty jsme konečně dojeli na místo. Tam nás uvítalo nádherné počasí a začali jsme se připravovat na závody. Terén oproti dalším dnům nebyl moc kopcovitý a byl i poměrně dobře průběžný, až některé části s ostatními stromy.

Výsledky našich štafet nebyly úplně nejlepší (2xDISK, 13.místo), ale hlavní je že všichni doběhli zdraví. Po závodech jsme se přesunuli na ubytování, kde jsme zjistili, že pan domácí vůbec neumí anglicky, takže domluva byla velmi obtížná. Den jsme zakončili večerí v místní restauraci, kde vařili překvapivě dobře.

Hlavním motivem sobotního longu bylo převýšení, trať M16 měla stoupání 400 metrů, k tomu se ještě přidala nezvykle vysoká teplota a doběhnout trať bylo náročné samo o sobě. Les byl až na strašné kopce celkem hezký a dobře průběžný. Skvěle si s tratí poradil Martin Bulička ,který skončil na 4.místě a Tomáš Urbánek, který byl také na 4.místě. Po závodech nás čekal nákup oběda a zítřejší snídaně v místním Lidlu a poté už jen zasloužený odpočinek a večere. K večerí jsme měli zeleninovou polévku a kuře se stejnou zeleninou jako v polévce.

Nedělní middle byl také ve znamení kopců. Běžel se na stejné mapě jako sobotní long, takže nás znovu čekaly velká údolí, kopce i velké převýšení. Trať M16 měla na 3,2 kilometrech převýšení 245 metrů a po včerejším longu to bylo fyzicky velmi náročné. Na bednu se po skvělém výkonu vybojovali Martin Bulička a Eliška Tomanová oba na třetí místo. Po vyhlášení kde se rozdaly medaile, diplomy a další ceny jsme se vydali zpět do Brna.

Po cestě jsme si udělali oběhovou pauzu v maďarském mekáči a pak už jsme mířili domů. Závody jsem si užil a jsem rád že jsem mohl nabrat zkušenosti v jiném a obtížném terénu.

Petr Václavek

JML ve Šlapanicích

JML ve Šlapanicích

12. 4. 2024 byl závod ve Šlapanicích. Bylo to mistrovství oblasti ve sprintu. Na závod jsme jeli společně trolejbusem. Shromaždiště bylo u školy. Dalo se tam koupit dobré pití a buchty.

Cesta na start byla docela dlouhá, poslední kousek byl dokonce do prudkého kopce, zato cíl byl přímo na shromaždišti, takže jsme mohli každému dobíhajícímu pořádně fandit. Závod jsem si užila, protože mám sprinty ráda. Závodu se zúčastnilo přes 100 žabiňáků, 17 nás bylo na bedně, takže si myslím, že to pro nás byl celkem úspěšný závod.

Lucie Marková

MČR v nočáku

Skončila zimní příprava táhnoucí se už od listopadu, a to znamená jediné, začátek pořádné závodní sezony. Ta tradičně začala MČR v nočním orientáku v sobotu 13.4. a pokračovala middlem den poté.

Letos se MČR konalo v Ostravě, dalo by se říct že dokonce mezi jednotlivými čtvrtěmi této nádherné slezské metropole. Terén byl na Ostravu celkem kopcovatý s mnoha menšími údolíčky a bažinkami. Byl samozřejmě zarostlý, a tak byly cesty obzvlášť v noci dobrým pomocníkem. Jelikož startovat se začínalo až v 9 večer, vyrazili jsme z Brna až později odpoledne a věci si odložili v hotelu, kde jsme druhou půlku noci po závodě spali. Pak jsme podle času startu postupně jezdili na shromaždiště s cílem.

Já jsem startoval jako první z kategorie v 21:02 a přijel tak na shromaždiště ještě za soumraku. Všechno uběhlo strašně rychle. Předzávodní koncentrace, a už jsem najednou startoval. Snažil jsem se jít mapově čistě a na cestách to pořádně napálit. Pár chybek tam bylo, ale po doběhu a vyčtení jsem začal tušit, že by to mohla být medaile. Čím víc lidí doběhlo tím soustředěněji jsem koukal do výsledků. Nakonec to bylo stříbro, takže velká spokojenost. Šťastně jsem nemohl usnout, a tak to druhý den i vypadalo. Běžel jsem skvěle do 14. kontroly, kterou jsem vynechal. Pravděpodobně kvůli únavě. Tím pádem jsem nebyl zas tak s víkendem spokojený.

Doufám ale, že to cinkne i na nějakém dalším MČR. Celkově se mi závody líbily a těším se na další podobné.

Martin Bulička

Polaris — XXVI. ročník — #188

Autoři: Vojtěch Koča, Dagmar Peštová, Martina Coufalová, David Polách, Smítalovi, Lucie Cicvářková, Miroslav Beránek, Pařízkovi, Klára Chaloupková, Michal Dvořáček, Filip Janda, Veronika Rotková, Veronika Hoření, Eliška Tomanová, Jitka Kabáthová, Jolana Bašeová, Zuzana Henrychová, Jan Drábek, Martin Hikl, Petr Václavek, Lucie Marková, Matin Bulička

Děkuji všem, kteří napsali článek i všem, kteří přečeli celý Polaris až sem